

De koehandel

Column
Annemarie
van Gaal

In 1997 verkochten wij een minderheidsbelang in de Russische uitgeverij Independent Media aan de oligarch Khodorkovsky. Het was in de periode dat de notarissen nog geen ondernemers waren en fel gekant waren tegen de invoering van de nieuwe notariswet, want: 'wij zijn toch geen koehandel?'

Nevzlin, de rechterhand van Khodorkovsky, kwam naar Amsterdam om de contracten bij onze notaris te tekenen. Het was zijn eerste bezoek aan Nederland dus ik stelde voor om naar het Rijksmuseum te gaan. Nevzlin keek me niet begrijpend aan en schudde zijn hoofd. 'Why would I want to look at paintings I can't buy?' Oké, daar zit wat in. Dan maar een boottochtje Wallen. Onze Rus keek zijn ogen uit. Alles in de roodverlichte etalages was te koop en hij vroeg honderduit over de prijzen.

Op de terugweg voeren we langs het kapitale grachtenpand aan het mooiste stukje Herengracht dat net door de Russische Stolichny Bank gekocht was. Ik vertelde Nevzlin dat het pand fenomenaal ingericht was met prachtige 18de-eeuwse schilderijen en met Nederlandse taferelen van molens en koeien in de wei. Waren al die kunstwerken gekocht door de bank, wilde hij weten. Nee, de kunstwerken hoorden bij het interieur en het interieur was onderdeel van het

pand. Als je het pand kocht, kreeg je de kunstwerken erbij. Hij knikte begrijpend.

Later die middag gingen we naar onze notaris in diens statige villa in de Honthorststraat, waar de contracten getekend zouden worden. Onze Russische vriend was enorm gecharmeerd van het pand en schonk buitensporig veel aandacht aan de oude schilderij aan de muren. Een typisch Nederlands schilderij in de hal, van een koe in een weiland, kreeg zijn meeste aandacht.

Wat moest het kosten? vroeg hij de notaris met een stalen gezicht. Onze notaris keek hem verschrikt aan 'Nee, het schilderij was niet te koop. Het hoorde bij het pand.' Dat verbaasde onze Russische vriend niet. 'How much do you want for the building?' De notaris was duidelijk nog niet gewend aan het vrije ondernemerschap en dook weg in zijn papieren. Na het ondertekenen bedacht de notaris dat hij misschien wel een leuk aardigheidje voor Nevzlin had. Omdat hij zo geïnteresseerd was in het pand, vond hij het misschien leuk om een kopie van de originele bouwtekening te krijgen? Nevzlin nam brommend de tekening in ontvangst en stopte haar in zijn tas.

De volgende dagen hebben we onze voeten stukgelopen want Nevzlin had zijn zinnen gezet op precies zo'n schilderij met een koe in een weiland. Jaren later kocht hij een stuk bouwgrond in een dure buitenwijk van Moskou om er zijn eigen huis te bouwen. Hoe zijn huis eruitziet? Nou dat is een replica van de notarisvilla aan de Honthorststraat. Een huis voor bij het schilderij met de koe in het weiland. En mijn notaris? Inmiddels begrijpt hij de koehandel wel en zou hij willen dat hij het destijds ook al had begrepen.

.....
Annemarie van Gaal is ondernemer en investeerder.
annemarie@fd.nl

